

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **B. D.P.**, so sídlom v P., IČO : X., zastúpený JUDr. J. K., advokátkou v P., proti žalovaným : **1/ Ing. I. B.**, bývajúca v P., **2/ J. B.**, bývajúci v P., **o zaplatenie 78 427,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 29 C 32/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2009 sp.zn. 5 Co 54/2009

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 3. decembra 2008 č.k. 29 C 32/2008-193 zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 78 010,-- Sk s 8 % úrokom z omeškania zo sumy 39 222,-- Sk od 16.6.2007 do zaplatenia a s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 38 788,-- Sk od 16.6.2008 do zaplatenia a trovy konania vo výške 23 801,50 Sk na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania pri prevode vlastníctva k predmetnému bytu nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o výkone správy, pretože podľa čl. 3 osobitného ustanovenia zmluvy o prevode vlastníctva k družstevnému bytu, žalovaní 1/, 2/ prehlásili, že pristupujú k zmluve o výkone správy so spoločnosťou S. a.s., V., nie so žalobcom, ktorý správu bytu v bytovom dome vykonáva. Je nesporné, že žalovaní 1/, 2/ prijímali poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu, ale náklady na ich realizáciu neuhrádzali, čím došlo z ich strany k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, resp. ďalších vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí splnomocnili žalobcu na základe zmluvy o výkone správy na právne úkony spojené so

správou bytového domu, vrátane vymáhania škody ako aj nedoplatkov spojených s poskytovaným plnením. Na základe uvedených skutočností vyhovel nároku žalobcu na zaplatenie nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovanými podľa vyúčtovania za rok 2006 vo výške 39 222,-- Sk a za rok 2007 vo výške 38 788,-- Sk, nie podľa mesačných predpisov zálohových platieb, keďže výška týchto nákladov bola jednoznačne známa až na základe ich ročného zúčtovania.

Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Prešove rozsudkom z 18. júna 2009 sp.zn. 5 Co 54/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 2 431,32 € s 8 % úrokom z omeškania zo sumy 1 222,86 € od 16.6.2007 do zaplatenia a s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 1 208,45 € od 16.6.2008 do zaplatenia, vo výroku o trovách konania a vo výroku o zamietnutí žaloby. Vo zvyšku zmenil rozsudok a žalobu zamietol. Zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania vo výške 382,28 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet J. K., advokátky. Odvolací súd sa stotožnil v potvrdzujúcej časti s náležite zisteným skutkovým stavom ako aj právnym posúdením súdom prvého stupňa. Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca si vo vzťahu k žalovaným uplatnil aj položky, ktoré keďže neexistovala medzi ním a žalovanými riadna zmluva o výkone správy, nie je možné účtovať. Ide o príspevok na správu a príspevok pre povereného zástupcu, ktoré položky sú účtované len pre prípad riadne a platne uzatvorenej zmluvy o výkone správy. Ide o sumu 2 142,-- Sk z titulu príspevku na správu v roku 2006 a 2007 a položku vo výške 240,-- Sk z titulu príspevku pre povereného zástupcu za roky 2006 a 2007. Všetky ostatné položky žalobca preukázateľne žalovaným dodal, o čom predložil doklady o úhrade faktúr dodávateľským firmám, preto výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných bolo možné jednoznačne a bez ďalších rozporov zistiť a ustáliť. V tejto časti námietky žalovaného boli čiastočne dôvodné. V rámci odvolacieho konania teda odvolací súd čiastočne rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a položky príspevok na správu a príspevok pre povereného zástupcu za roky 2006 a 2007 zamietol, pretože tieto úkony v prospech žalovaných žalobca nevykonával a netvorili súčasť bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných. V tejto súvislosti odvolací súd zamietol aj príslušenstvo pohľadávky týkajúce sa sumy 158,13 € (4 764,-- Sk).

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie do výroku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol. Navrhol v tejto časti zrušiť

rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie nároku žalobcu odvolacím súdom ohľadne príspevku za výkon správy domu a príspevku pre povereného zástupcu vlastníkov bytov v dome. Poukázal taktiež na procesnú stránku predmetnej veci, keď na odvolacom súde nebolo vykonané žiadne dokazovanie v zmysle § 213 O.s.p. a napriek tomu odvolací súd konštatuje, že žalobca úkony týkajúce sa správy domu v prospech žalovaných nevykonal a tieto netvorí súčasť bezdôvodného obohatenia. Takéto skutkové zistenia súd prvého stupňa neurobil, práve naopak vychádzal zo zistenia, že žalobcovi patrí odmena aj za výkon správy domu a odmena pre povereného zástupcu.

Žalovaná 1/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrila.

Žalovaný 2/ navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v § 237 O.s.p. (pozri 1/) a § 238 O.s.p. (pozri 2/).

1/ Ustanovenie § 237 O.s.p. vyjadruje zámer, aby v prípade výskytu mimoriadne závažných procesných väd bolo dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Teba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania z dôvodu uvedeného v dovolaní, ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Žiadna z týchto väd však nebola v dovolaní tvrdená a ani nevyšla najavo v dovolacom konaní.

2/ V § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. sú vymedzené znaky rozsudkov, pri danosti ktorých zákon (bez ohľadu na povahu prejednávanej veci alebo predmetu konania) vyjadril svoj zámer, aby určité rozsudky bolo možné napadnúť dovolaním. V § 238 ods. 1 O.s.p. ustanovil, že dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V § 238 ods. 2 O.s.p. pripustil dovolanie tiež proti rozsudku, v ktorom sa dovolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. V § 238 ods. 3 O.s.p. odvolaciemu súdu zveril oprávnenie založiť prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý má po právnej stránke zásadný význam.

Občiansky súdny poriadok v § 238 ods. 4 O.s.p. vylúčil prípustnosť dovolania proti rozsudkom vydaným vo veciach upravených Zákomom o rodine (s výnimkou rozsudkov o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva, alebo o osvojení). V § 238 ods. 5 O.s.p. vyslovil neprípustnosť dovolania proti rozsudkom vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej

mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy (na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada). V prípadoch, na ktoré dopadá § 238 ods. 4 a 5 O.s.p. je zo zákona vylúčená prípustnosť dovolania, i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Pre úplnosť (nad rámec prejednávanej veci) možno uviesť, že obdobne § 239 ods. 3 O.s.p. vylučuje prípustnosť dovolania (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) ak sa ním napadlo uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci žalobca od žalovaných požadoval peňažné plnenie 78 427,-- Sk s príslušenstvom. Okresný súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi na istine 78 010,-- Sk s príslušenstvom, pričom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Na odvolanie žalovaných krajský súd potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi 2 431,32 € (73 245,946 Sk) a v prevyšujúcej časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol. Zamietnutie žaloby sa týkalo 2 142,-- Sk titulom príspevku na správu za rok 2006 a 2007 a položka vo výške 240,-- Sk z titulu príspevku pre povereného zástupcu za roky 2006 a 2007, čo činí spolu 4 764,-- Sk. Žalobca podal dovolanie v zmeňujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu, ktorou bola žaloba zamietnutá, čo činí 4 764,-- Sk (158,13 €). So zreteľom na ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. bolo treba vyriešiť otázku, či prípustnosť dovolania nie je vylúčená výškou peňažného plnenia, o ktorom bolo rozhodnuté odvolacím súdom. Dovolateľ napadol dovolaním výrok, ktorým bola žaloba zamietnutá odvolacím súdom vo výške 158,13 €.

Výška minimálnej mzdy v deň podania žaloby 31. januára 2008 predstavovala 8 100, -- Sk (240,-- €), jej trojnásobok 24 300,-- Sk (806,6 €). Dovolanie žalobcu teda smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (158,13 € < ku 806,6 €). Na danú vec sa preto, aj keď inak ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., ktoré prípustnosť dovolania vylučuje aj v prípade zmeňujúceho rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodov uvedených pod 1/ a 2/ dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcu procesne neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným 1/, 2/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová